

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Opat Puluh - Nomer Tilu

Hukum Minggu jeung Lalampahan Nubuat: Ti Patriot Act nepi ka Ujian Pamungkas

Jeff Pippenger
2024-09-22

“Ku dekrit anu maksa ngadegkeun lembaga kapapaan bari ngalanggar hukum Allah, bangsa urang bakal misahkeun dirina sapinuhna tina kayaktian. Lamun Protestanisme ngulinkeun leungeunna ngaliwatan jurang pikeun nyekel leungeun kakawasaan Romawi, lamun manéhna ngalegaan leungeunna ngalangkungan tebing jero pikeun silihjabat leungeun jeung spiritualisme, lamun, dina pangaruh ieu tilu rupa pasatuan, nagara urang nolak unggal prinsip Konstitusina minangka pamaréntahan Protestan jeung républikan, sarta nyadiakeun jalan pikeun nyebarna kasalahan jeung pangabobodoan kapapaan, mangka urang bisa nyaho yén waktuna geus datang pikeun padamelan Sétan anu luar biasa, sarta yén ahir geus caket.”

“Sakumaha deukeutna datangna tentara Romawi jadi tanda ka para murid ngeunaan karuksakan Yerusalem anu geus ngancam, kitu deui murtad ieu tiasa jadi tanda pikeun urang yén wates kasabaran Allah geus kahontal, yén ukuran kajahatan bangsa urang geus pinuh, sarta yén malaikat rahmat geus rék hiber ninggalkeun dirina, moal kungsi balik deui. Mangka umat Allah bakal katibankeun kana kaayaan kasangsaraan jeung kasulitan anu ku para nabi geus digambarkeun minangka mangsa kasusah Yakub. Cikikihan jalma-jalma satia anu dikaniaya naék ka sawarga. Jeung sakumaha getih Habel ngagero ti taneuh, kitu ogé aya sora-sora anu ngagero ka Allah ti kuburan para martir, ti pakuburan laut, ti guha-guha gunung, ti kolong-kolong biara: ‘Sabaraha lami deui, nun Gusti, anu suci jeung sajati, Gusti tacan ngahakiman sarta ngabales getih kami ka maranéhna anu cicing di bumi?’”

“Pangeran keur ngalaksanakeun pagawean-Na. Sakuliah sawarga keur gumulung ku kagiatan. Hakim sakuliah bumi moal lila deui bakal nangtung sarta ngabéla kakawasaan-Na anu geus dihina. Tanda karahayuan bakal ditetepkeun ka jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah, anu ngajénan hukum-Na, sarta anu nampik tanda sato galak atawa tanda gambarna.

“Gusti Allah parantos ngébréhkeun naon anu bakal kajadian dina poé-poé pamungkas, sangkan umat-Na tiasa disiapkeun pikeun nangtung ngalawan badai panolakan jeung murka. Maranéh anu parantos dipapatahan ngeunaan kajadian-kajadian anu aya di hareupeunana henteu meunang calik dina harepan anu tenang kana badai anu bakal datang, bari nganyamankeun dirina sorangan ku pamikiran yén Gusti bakal ngajaga jalma-jalma-Na anu satia dina poé kasusah. Urang kudu jadi saperti jalma-jalma anu nungguan Juraganana, lain dina pangharepan anu nganggur, tapi dina pagawean anu satunggul, kalayan iman anu teu goyah. Ayeuna lain waktuna pikeun ngantep pikiran urang kaserep ku perkara-perkara anu leutik pentingna. Nalika jalma-jalma keur saré, Iblis keur giat ngatur sagala perkara supaya umat Gusti henteu meunang rahmat atawa kaadilan. Gerakan Minggu ayeuna keur nyieun jalanana dina poék. Para

pamingpinana nyumputkeun pasualan anu sajatina, sarta loba anu ngahiji dina gerakan éta henteu sorangan ningali ka mana arus anu nyumput éta nuju ngarah. Pangakuan-pangakuanana lemah lembut tur sigana Kristen, tapi lamun éta geus nyarita, éta bakal ngébréhkeun sumanget naga. Kawajiban urang nyaéta ngalakukeun sagala anu aya dina kakawasaan urang pikeun nyegah bahaya anu ngancam éta. Urang kudu ngupayakeun ngaleungitkeun prasangka ku nempatkeun diri urang dina cahaya anu pantes di hareupeun jalma-jalma. Urang kudu mawa ka hareupeun maranéhna pasualan anu sajatina keur dipapadékeun, ku kituna ngalantarankeun bantahan anu pangmujarabna ngalawan ukuran-ukuran pikeun ngawatesan kabébasan nurani. Urang kudu nalungtik Kitab Suci sarta sanggup méré alesan pikeun iman urang. Ceuk nabi: ‘Jalma-jalma jahat bakal ngalakukeun kajahatan; jeung teu saurang ogé ti antara jalma-jalma jahat anu bakal ngarti; tapi jalma-jalma wijaksana bakal ngarti.’ Testimonies, jilid 5, 451, 452.”

Nalika “gerakan Minggu” “nyarita, éta bakal nembongkeun sumanget naga.” Opat paragraf éta ngaidentifikasi yén dina hukum Minggu, Amérika Sarikat “bakal misahkeun dirina sapinuhna tina kabeneran.” Dina hukum Minggu “waktuna geus datang pikeun pagawéan mujijat Iblis.” Dina hukum Minggu, persatuan tilu rangkep geus kalaksanakeun. Dina hukum Minggu, Amérika Sarikat “nolak unggal prinsip Konstitusina minangka pamaréntahan républik Protestan”, sarta maranéhna ogé “ngadamel jalan pikeun sumebarna kasalahan-kasalahan jeung pangabodoan kapapaan.” Hukum Minggu éta mangrupa “tanda pikeun urang yén wates kasabaran Allah geus kahontal, yén ukuran kajahatan bangsa urang geus pinuh, sarta yén malaikat rahmat geus rék hiber ninggalkeun dirina, moal balik deui salamina.” Tanda éta geus dilambangkeun ku panggeuing anu dipasihkeun ku Yesus anu nandaan kajijian karuksakan anu diucapkeun ku Daniel nabi. Di dinya doa anu dipasihkeun ku para syahid tina segel kalima anu naros, “Sabaraha lila deui, nun Gusti, anu suci jeung sajati, Gusti henteu ngahakiman jeung ngabales getih kami ka jalma-jalma anu cicing di bumi?” jadi kalaksanakeun. Kitu deui, dina waymark éta, para parawan bodo jeung wijaksana nembongkeun sipat maranéhna.

Dina waktos hukum Minggu, Amérika Sarikat “nampik unggal prinsip Konstitusina.” Mangsa waktos nalika pagawéan ieu diréngsékeun dimimitian ku Patriot Act dina taun 2001. Ti taun 2001 nepi ka hukum Minggu ngawakilan hiji pagawéan nu maju saeutik-saeutik dina nampik Konstitusi. Pagawéan nu maju éta saluyu jeung garis nubuat tempat kabentukna gambar ka sato galak diréngsékeun. Garis gambar ka sato galak téh bisa waé katingali rada leuwih pajeulit, tapi pajeulitna éta pantes dipikaharti. Nu ngajadikeun garis gambar ka sato galak pajeulit téh nyaéta lantaran éta ngawakilan dua garis.

Pikeun sato galak ti bumi, éta dua garis téh nyaéta tanduk Républikanisme jeung Protestanisme. Dua tanduk éta ngahiji dina hiji hubungan garéja-jeung-nagara, sarta ku kituna nyumponan kabentukna gambar sato galak. Ku sabab éta, garis kabentukna gambar sato galak miboga dua garis di jero hiji garis, sabab tanduk Républikan jeung Protestan ngajalankeun sajarahna saajar hiji jeung nu séjénna, tapi garis masing-masingna ogé miboga kasaksian nubuatna sorangan pikeun dipidangkeun. Hiji garis nubuat, kalayan dua jejer anu saajar, leuwih pajeulit tibatan saukur nandaan waymark tina tindakan pulitik anu ngagambarkeun nyarita anu patali jeung Konstitusi.

Dua garis tanduk Républikan jeung Protestan téh leuwih dipasakkeun deui ku kanyataan nubuat yén dina tanduk Républikan aya sajarah perjuangan antara kaum Démokrat anu ngadukung perbudakan jeung kaum Républikan anu nolak perbudakan; sarta salajengna, yén dina tanduk Protestan aya hiji prosés pangujian anu lumangsung terus, anu nuturkeun para parawan wijaksana jeung para parawan bodo dina sajarah tanduk Protestan. Sanajan kitu, kacida pentingna pikeun mantep dina ieu bebeneran-bebeneran.

Dina garis anu dilambangkeun ku dua tanduk sato galak ti bumi aya ilustrasi sajarah, nyaéta boh ngawangun karakter Kristus boh ngawangun karakter Iblis, anu sarua hartina jeung boh ngawangun gambar Kristus boh gambar sato galak, sabab dina kontéks ieu “sato galak” ngawakilan mahluk ciptaan sabalikna ti Sang Panyipta. Kabentukna sipat-sipat ieu dilaksanakeun sacara internal di antara sakumna manusa, sabab nalika mangsa pamariksaan geus ditutup, ngan aya dua golongan. Kabentukna éta ogé dilaksanakeun sacara éksternal ngaliwatan pakaitna antara kakawasaan kapapaan jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa.

Ku kituna, mangsa pangujian pikeun kabentukna gambar sato galak dimimitian dina taun 2001, sarta réngsé dina hukum Minggu di Amérika Serikat. Dina éta kurun waktu, sajarah nubuat ngeunaan dua tanduk sato galak bumi ngagambarkeun hiji pasulayan internal jeung éksternal di jero unggal tandukna séwang-séwangan, boh anu sipatna agama boh pulitik, sarta ogé hiji perjuangan antara éta dua tanduk sorangan.

Hukum Minggu di Amérika Sarikat ngagambarkeun pangéling pikeun ngungsi anu ku Isa diidentipikasi minangka “kajijikeun nu nyababkeun kakosongan.” Hukum Minggu di Amérika Sarikat mangrupa kacindekan tina mangsa anu dimimitian dina taun 2001. Patriot Act téh nyaéta “kajijikeun nu nyababkeun kakosongan anu disaurkeun ku Daniél”, sarta ku Isa diidentipikasi minangka tanda pikeun ngungsi tina karuksakan anu bakal datang.

Patriot Act ngawengku caang nubuat taun 1888, jeung Blair Bill. Ku kituna, Patriot Act sacara nubuat ogé ngamuat tipifikasi hukum Minggu, sahingga mangsa ti taun 2001 dimimitian ku hiji hukum Minggu sakumaha ditipifikasikeun ku 1888—Blair Bill, 2001—Patriot Act, sarta éta dipungkas ku hukum Minggu.

Panginget pikeun ngungsi ti kota-kota dina taun 2001 mangrupikeun tipe tina panginget pikeun ngungsi ti Babul dina waktu hukum Minggu. Panghukuman anu didatangkeun ka Amérika Sarikat dina waktu hukum Minggu mangrupikeun tipe tina panghukuman anu didatangkeun ka sakuliah dunya nalika Mikaél nangtung, sarta mangsa kasempetan manusa ditutup. Tandatangan Kristus minangka Alfa jeung Oméga terus-terusan dipidangkeun dina bebeneran-bebeneran anu dilambangkeun ku RUU Blair dina taun 1888, jeung sagala anu dilambangkeun ku 1888, anu ngulang deui dina taun 2001.

Taun 2001, anu dilambangkeun ku 1888, henteu ngan ukur ngawakilan tanda pikeun ngungsi sakumaha dilambangkeun ku kajijikeun anu nyababkeun karuksakan, tapi ogé dilambangkeun ku taun 66 M jeung pangepungan ku Cestius. Pangepungan ku Titus dina taun 70 M ngawakilan hukum Minggu di Amérika Sarikat. Hukum Minggu di Amérika Sarikat dilambangkeun ku taun 321 jeung hukum Minggu munggaran ti Konstantinus, sarta 538 ngawakilan mangsa nalika bangsa

panungtungan di bumi tunduk kana tanda sato galak.

2001 teh sarua jeung 1888, Cestius jeung taun 66 M. Hukum Minggu téh Titus jeung taun 70 sarta 321. Taun 2001 ogé mangrupa baptisan Yesus, jeung turunna Anjeunna dina Wahyu pasal sapuluh dina 11 Agustus 1840. Sakabéh lambang ieu nyumbang kana garis Konstitusi.

Sajarah nubuatan Amérika Sarikat lumangsung sajajar jeung sajarah Adventisme. Dina taun 1798 kakawasaan papasi nampi tatu maotna, sarta taun 1798 téh mangrupa waktos ahir nalika bagéan tina nubuatan-nubuatan Daniel anu patali jeung sajarah malaikat kahiji jeung kadua dina Wahyu opat welas dibuka segélna. Di dinya, dina taun 1798, ditandaan mimiti nubuatan Adventisme, sarta dina taun 1798 sato galak tina bumi anu boga tanduk siga anak domba jadi karajaan kagenep dina nubuatan Kitab Suci.

1798 dipiheulaan ku tilu tanda jalan nubuat anu patali jeung garis sato galak bumi, ku kituna ogé patali jeung ucapan Amérika Sarikat, jeung Konstitusi Amérika Sarikat. Tilu tanda jalan éta nya éta Déklarasi Kamerdékaan, diucapkeun dina taun 1776, tuluy Konstitusi dina taun 1789, sarta saterusna Alien and Sedition Acts taun 1798.

Tilu tanda jalan éta nyangkem garis nubuatan ngeunaan Konstitusi sarta nandaan awal karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab. Hukum Minggu téh mangrupa ahir kakawasaan karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab, ku sabab éta ku kabutuhan nubuatan tangtu kudu aya tilu tanda jalan anu miheulaan ahirna, sakumaha dilambangkeun ku tilu tanda jalan anu miheulaan awalna.

Dina taun 2001, dina ragragna munara-munara éta, Patriot Act ditipologikeun ku Blair Bill taun 1888, babarengan jeung pambarontakan anu tembung nyata ti kapamingpinan Adventisme dina General Conference Minneapolis. Hiji pambarontakan anu ku hiji malaikat ditepikeun ka Sister White yén éta ditipologikeun ku pambarontakan ngalawan Musa ku Korah, Datan, jeung Abiram, ogé ditipologikeun ku baptisan Kristus dina taun 27 M, ku panahanan Islam dina 11 Agustus 1840, jeung ku Declaration of Independence dina taun 1776, kitu deui ku “abomination of desolation, spoken by Daniel the prophet” minangka tanda pikeun ngungsi tina murka anu bakal datang, sakumaha diwakilan ku Cestius jeung taun 66 M.

Lamun anjeun masih tiasa émut yén garis nubuat anu ayeuna keur urang talungtik téh nyaéta garis Konstitusi Amérika Sarikat, sakabéh garis-garis nubuat anu geus kasebut di luhur nyumbang kana éta sarta netepkeun téma nubuat anu dilambangkeun ku garis Konstitusi. Tapi, garis anu katingalina pangsilih patalina téh nyaéta garis kabentukna gambar sato galak. Gambar sato galak téh mangrupikeun gambar tina sato galak kapapaan, anu dilambangkeun minangka hiji sato galak anu diparéntah ku hiji awéwé anu maréntah luhureun éta sato galak, nyaéta gabungan garéja jeung nagara, kalawan garéja nu ngadalikeun éta hubungan. Supaya Amérika Sarikat ngabentuk hiji gambar pikeun sato galak éta, Protestantisme murtad kudu ngadalikeun pamaréntahan nepi ka titik pamaréntah bakal ngaluluskeun sarta maksa panerapan agama, sarta ahirna hukum Minggu.

Nalika prosés ngabentuk gambar sato galak geus kacumponan, Konstitusi, anu ditulis kalayan hiji prinsip utama anu ku Thomas Jefferson dirumuskeun minangka “pamisahan garéja jeung nagara,” bakal dibalikeun. Nalika tanduk Protestan miboga kakawasaan pikeun ngarahkeun tanduk

Républikan supaya maksa parentah-parentah agama, jantung Konstitusi éta sorangan diruksak, ku kituna katingali hubungan profétik antara garis Konstitusi jeung garis gambar sato galak.

Mangsa nalika gambar sato galak téh kabentuk dimimitian dina taun 2001, ku ayana Patriot Act, sarta éta réngsé dina hukum Minggu, nalika tanda sato galak dipaksakeun. Dina mangsa éta hujan panungtung dipancarkeun, sabab hujan panungtung mimiti turun nalika malaikat anu kawasa dina Wahyu dalapan welas turun sarta nyaangan bumi ku kamulyaan-Na, anu, nurutkeun Sister White, bakal kajadian nalika gedong-gedong jangkung di Kota New York diruntuhkeun ku hiji keuna ti Gusti.

“Hujan panungtung bakal turun ka umat Allah. Hiji malaikat anu kawasa bakal turun ti sawarga, sarta sakuliah bumi bakal dicaangan ku kamulyaanna.” Review and Herald, 21 April 1891.

Mangsa ngaguyurna hujan panungtung ngalambangkeun hiji mangsa nalika gandum jeung jukut liar tina generasi panungtung Adventisme keur diaayak jeung dipupus. Pangayakan jeung pamupusan éta réngsé dina hukum Minggu, sarta parawan-parawan wijaksana anu miboga minyak nalika krisis hukum Minggu datang, disegel, tuluy Roh Suci dicurahkeun tanpa ukuran nepi ka Mikail nangtung sarta mangsa kasempetan pikeun manusa ditutup.

Salila mangsa ngabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat, hujan panungtung bakal keur ngaririncik; sarta salila mangsa ngabentukna gambar sato galak di sakuliah dunya, hujan panungtung bakal dicurakeun tanpa ukuran.

Dina taun 2001, panguji ka garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea mimiti, sakumaha dipralambangkeun ku golongan Protestan dina 11 Agustus 1840, jeung ku Israél baheula nalika Kristus dibaptis.

“Mangsa pangujian geus nyanghareupan urang, sabab sora tarik malaikat katilu geus mimiti dina panyingkepan kayaktian Kristus, nyaéta Panebus anu ngahampura dosa. Ieu téh awal tina cahaya malaikat anu kamulyaanana bakal ngeusi sakuliah bumi.” Selected Messages, buku 1, 362.

Prosés pangujian ahir pikeun umat pajangjian baheula dimimitian nalika cahaya malaikat dina Wahyu dalapan welas mimiti nepikeun pesen-Na. Pesen-Na ogé digambarkeun dina tilu ayat kahiji tina pasal dalapan welas kitab Wahyu, sarta tilu ayat éta, numutkeun Sister White, kacumponan nalika wangunan-wangunan gedé di Kota New York rubuh.

Prosés pangujian tuluy dimimitian, sakumaha dilambangkeun ku Yohanes dina pasal sapuluh tina Wahyu. Ujian éta nya éta naha anjeun rék nyokot kitab leutik anu aya dina panangan malaikat éta, tuluy ngahakan éta. Salila mangsa pangujian ieu, nalika hujan ahir keur dipancarkeun, éta ngan tumiba ka jalma-jalma anu milih nyokot kitab leutik éta sarta ngahakanana.

“Loba jalma dina ukuran anu gedé geus gagal narima hujan mimiti. Maranéhna can meunang sagala mangpaat anu ku Allah geus disadiakeun pikeun maranéhna. Maranéhna ngarepkeun yén kakurangan éta bakal dipinuhan ku hujan panungtung. Nalika kalimpahan kurnia anu pangbeungharna bakal dipaparinkeun, maranéhna boga maksud muka haténa pikeun narimana.

Maranéhna keur nyieun kasalahan anu pikasieuneun. Pagawéan anu ku Allah geus dimimitian dina haté manusa ku maparin cahaya jeung pangaweruh-Na kudu terus lumangsung. Unggal jalma kudu nyadar kana kabutuhna sorangan. Haté kudu dikosongkeun tina unggal rereged sarta disucikeun pikeun jadi padumukan Roh. Ku pangakuan jeung ninggalkeun dosa, ku doa anu satia pisan, jeung ku ngababaktikeun dirina ka Allah, murid-murid anu pangheubeulna nyiapkeun diri pikeun pencurahan Roh Suci dina Poé Pentakosta. Pagawéan anu sarua, ngan dina darajat anu leuwih gedé, kudu dipigawé ayeuna. Harita, pihak manusa ngan kudu nyuhunkeun berkah éta, sarta nungguan Gusti nyampurnakeun pagawéan ngeunaan dirina. Allah anu ngamimitian éta pagawéan, jeung Mantenna bakal ngarampungkeun pagawéan-Na, ngajadikeun manusa sampurna dina Yesus Kristus. Tapi ulah aya kalalaworakeun kana kurnia anu dilambangkeun ku hujan mimiti. Ngan jalma-jalma anu hirup nurut kana cahaya anu geus dipibanda bakal narima cahaya anu leuwih gedé. Lamun urang henteu unggal poé maju dina nganyatakeun kautamaan-kautamaan Kristen anu aktif, urang moal ngakuan panyataan-nyataan Roh Suci dina hujan panungtung. Bisa jadi éta keur turun kana haté-haté anu aya di sakuriling urang, tapi urang moal ngabédakeun atawa narimana.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Jalma-jalma anu ngadahar amanat taun 2001 keur narima hiji amanat anu merenah pikeun mangsa éta, tapi maranéhna kudu diuji supaya kahéman naha maranéhna enya-nya geus ngainternalisasikeun amanat éta kana hiji pangalaman anu disadiakeun pikeun meterai Allah. Ku sabab kitu, dina mangsa éta hujan ahir dilambangkeun minangka nyipratan, sabab gandum jeung jukut-jukutan goréng masih kénéh babarengan. Ku sabab éta, Sister White nyebut, “It may be falling on hearts all around us, but we shall not discern or receive it.” Nalika anu wijaksana dipisahkeun ti anu bodo, hujan ahir tuluy dicurahkeun tanpa ukuran, sakumaha anu kajadian dina Pentakosta, anu ngalambangkeun hukum Minggu.

“Sakali deui, misil-misil ieu ngajarkeun yén moal aya deui mangsa kasempetan sanggeus pangadilan. Nalika pagawean Injil geus réngsé, geura susul ku ayana pamilahan antara nu hadé jeung nu jahat, sarta nasib masing-masing golongan ditangtukeun salalawasna.” Christ’s Object Lessons, 123.

Mangsa panyarakan hujan ahir, dituluykeun ku hiji mangsa nalika hujan ahir dicurikeun tanpa ukuran, ogé digambarkeun minangka dua mangsa nalika pangadilan dilaksanakeun ka umat Allah. Mangsa kahiji pangadilan ka umat Allah dimimitian ku kulawarga Allah dina 11 Séptémber 2001, sarta dina pangadilan hukum Minggu éta pangadilan tuluy dilaksanakeun pikeun domba-Na anu séjén, anu keur ngaréspon atawa nampik sora tarik malaikat katilu anu dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta réngsé nalika Mikhaél nangtung, jeung mangsa kasempetan pikeun manusa ditutup.

Dua mangsa hujan ahir, anu ogé mangrupa dua mangsa pangadilan anu dimimitian ku rumah Allah, tuluy ngalih ka domba-domba Allah nu séjén, ogé mangrupa dua mangsa kabentukna gambar sato galak.

Dina mangsa nubuat kahiji tina dua mangsa éta, nalika pangadilan didatangkeun ka garéja Allah jeung ogé ka Amérika Sarikat, éta téh sajarah anu sarua pisan nalika tanduk Républikan jeung

tanduk Protestan duanana dipangadilan. Pas pisan dina tempat Laodikean Adventisme dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti, Amérika Sarikat ngeusian cangkir mangsa cobaanana, sarta karuksakan nasional didatangkeun ka éta bangsa, tuluy Iblis nembongan sarta ngamimitian pagawéanana anu matak pikaheraneun. Saratus opat puluh opat rébu diségél sarta diangkat jadi panji dina hukum Minggu.

Urang dibéjakeun yén mustahil pikeun méré gambaran naon waé ngeunaan “pangalaman umat Allah anu bakal hirup di bumi nalika kamulyaan sawarga jeung pengulangan deui panganiayaan-panganiayaan jaman baheula dihijikeun.”

“Sétan téh saurang murid Alkitab anu rajin. Anjeunna terang yén waktuna geus pondok, sarta dina unggal hal anjeunna narékahan pikeun ngalawan pagawéan Gusti di bumi ieu. Mustahil méré gambaran naon waé ngeunaan pangalaman umat Allah anu bakal hirup di bumi nalika kamulyaan sawarga jeung ulangan panganiayaan jaman baheula ngahiji. Maranéhna bakal leumpang dina cahaya anu medal ti tahta Allah. Ku jalan malaikat-malaikat bakal aya komunikasi anu terus-menerus antara sawarga jeung bumi. Jeung Sétan, dikurilingan ku malaikat-malaikat jahat, sarta ngaku dirina Allah, bakal ngayakeun mujijat sagala rupa, pikeun nipu, upama mungkin, malah jalma-jalma pilihan. Umat Allah moal manggihan kasalametan maranéhna dina ngalakukeun mujijat, sabab Sétan bakal nyonto mujijat-mujijat anu bakal dipigawé. Umat Allah anu geus diuji jeung dibuktikeun bakal manggihan kakuatan maranéhna dina tanda anu disaurkeun dina Budalan 31:12–18. Maranéhna kudu nangtung pageuh dina Firman anu hirup: ‘Aya katuliskeun.’ Ieu hiji-hijina pondasi anu di luhur éta maranéhna bisa nangtung kalayan aman. Jalma-jalma anu geus ngalanggar perjangjian maranéhna jeung Allah dina poé éta bakal tanpa Allah jeung tanpa pangharepan.” Testimonies, jilid 9, 16.

Pangulangan deui panganiayaan-panganiayaan jaman baheula dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, sabab dina mangsa éta Sétan mimiti ngalaksanakeun padamelan anu matak pikaheraneunana, sarta parawan-parawan anu wijaksana, anu geus “dicobaan jeung diuji,” harita bakal “leumpang dina cahaya anu medal ti tahta Allah.” Ieu bakal kalaksanakeun ngaliwatan padamelan para malaikat, sabab “ku jalan para malaikat bakal aya komunikasi anu langgeng antara sawarga jeung bumi.”

“Jalma-jalma anu diurapi, anu nangtung di sisi Gusti nu boga sakuliah bumi, nyekel kalungguhan anu baheula kungsi dipasihkeun ka Sétan minangka kerub panutup. Ku jalan mahluk-mahluk suci anu ngurilingan tahta-Na, Gusti ngayakeun pameungkeutan komunikasi anu tetep jeung para pangeusi bumi. Minyak emas téh ngalambangkeun rahmat anu ku Allah dipaké pikeun ngajaga supaya lampu-lampu jalma-jalma percaya salawasna kacukupan, sangkan henteu ngagedur tuluy pareum. Lamun lain lantaran minyak suci ieu dicurikeun ti sawarga ngaliwatan pangandika Roh Allah, kakawasaan-kakawasaan kajahatan bakal ngabogaan panguasaan sagemblengna kana manusa.”

“Allah dihina nalika urang henteu nampi pangandika-pangandika anu dikintunkeun ku Mantenna ka urang. Ku kituna urang nampik minyak emas anu ku Mantenna badé dituangkeun kana jiwa urang sangkan ditepikeun ka jalma-jalma anu aya dina poék. Nalika éta panggero sumping, ‘Lah, panganten lalaki datang; kaluarlah maraneh mapag anjeunna,’ jalma-jalma anu

teu acan nampi minyak suci, anu teu ngariksa rahmat Kristus dina haténa, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap mapag Pangéranna. Maranéhna henteu boga dina dirina sorangan kakuatan pikeun meunangkeun éta minyak, sarta hirupna ruksak. Tapi lamun Roh Suci Allah dipénta, lamun urang nyuhunkeun kalayan tarékah, saperti Musa, ‘Témbongkeun ka abdi kamulyaan-Manten,’ kanyaah Allah bakal dicurahan kana hate urang. Ngaliwatan pipa-pipa emas, minyak emas éta bakal ditepikeun ka urang. ‘Henteu ku kakawasaan, sanés ku kakuatan, tapi ku Roh Kami, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa.’ Ku narima sinar-sinar caang ti Panonpoé Kaleresan, anak-anak Allah ngagenclang minangka cahaya-cahaya di dunya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Nu wijaksana teh nya eta anu dipaparin segel dina Wahyu pasal tujuh jeung Yehezkiel pasal salapan, sarta anu dipasandingkeun jeung nu bodo anu ngahinakeun ka Gusti, ku sabab nampik “pangandika-pangandika anu Anjeunna kirimkeun.” Nu bodo teh nya eta “anu geus ngalanggar perjangjian maranehna jeung Allah, anu dina poe eta bakal tanpa Allah jeung tanpa pangharepan.” Eta dua golongan diuji sarta dibawa ka hiji titik nepi ka maranehna nembongkeun watakna dumasar kana naha maranehna narima atawa nampik pekabaran pikeun mangsa eta. Pekabaran pikeun mangsa eta ti saprak 11 Séptémber 2001 nya eta pekabaran hujan ahir.

Pesen hujan ahir dipikawanoh ku métodologi garis demi garis sakumaha dipidangkeun dina Yesaya pasal dua puluh dalapan. Métodologi garis demi garis téh mangrupikeun métode panalungtikan Alkitab anu geus ditangtukeun ku Allah, ku sabab éta nolak éta métodologi lain ngan ukur nolak pesen anu diwakilan ngaliwatan panerapan garis demi garis, saeutik di dieu jeung saeutik di ditu, tapi ogé nolak Anu Méré éta métodologi.

Ku sabab parameter anu diilhamkeun anu diungkabkeun dina prosés pangujian anu ngarah kana pamasihan meterai ka saratus opat puluh opat rébu, écés yén hiji-hijina jalan supaya saurang anak Allah tiasa ngaliwatan sajarah nalika “kamulyaan sawarga jeung pangulangan deui panganiayaan jaman baheula ngahiji,” nyaéta kudu aya dina hiji pangalaman tempat cahaya ti tahta Allah tiasa dipikawanoh. Eta cahaya kudu dipikawanoh, upami henteu, eta taya mangpaatna, sarta urang leungit.

“Urang ulah ngadagoan hujan ahir. Eta keur datang ka sakur jalma anu rek ngakuan jeung narima ibun sarta pancuran rahmat anu murag ka urang. Lamun urang ngumpulkeun sesa-sesa cahaya, lamun urang ngahargaan welas asih Allah anu pasti, anu resep lamun urang percaya ka Mantenna, mangka unggal jangji bakal kacumponan. [Yesaya 61:11 dicutat.] Sakuliah bumi kudu pinuh ku kamulyaan Allah.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 984.

Dina mangsa nu dimimitian nalika malaikat dina Wahyu dalapan welas ngeusian sakuliah bumi ku kamulyaan-Na, dimimitian dina 11 Séptémber 2001, hujan panungtung ngan ukur datang “ka luhur” jalma-jalma “anu” geus “ngawanoh sarta ngamangpaatkeun ibun jeung hujan curahan rahmat anu” keur “ragrag ka luhur urang.” “Kasalahan gedé” anu geus dicirian saméméhna ku Sister White, nyaéta nalika parawan-parawan bodo nganggap yén maranéhna bisa ngadagoan nepi ka hujan panungtung dicurahkeun tanpa ukuran, sabab harita maranéhna nyangka bisa nyusul. Henteu kitu, ngan jalma-jalma anu keur tumuwuh dina pamahaman maranéhna kana Pangandika nubuat Allah anu narima cahaya leuwih loba.

Nalika urang nyindekkeun ieu artikel, poko anu hayang ku sim kuring ditandeskeun nyaéta patalina jeung tujuan mangsa pangwujian anu ayeuna keur urang lalampahan. Lamun urang rek “leumpang dina cahaya anu medal ti tahta Allah” dina mangsa nalika panganiayaan jaman baheula diulang deui, urang kudu ngawasa Firman nubuat saméméh krisis éta datang.

Dina pasal kahiji, Daniel jeung tilu jalma anu mulya éta geus nyampurnakeun atikan maranéhna saméméh maranéhna lebet pikeun diuji ku Nebuchadnezzar. Salila opat puluh poé Kristus muka Firman nubuat pikeun pamahaman para murid minangka panyanghareupan kana sapuluh poé nalika para murid nyampurnakeun kasatunggalan maranéhna. Saterusna datang Pentekosta, anu ngalambangkeun hukum Minggu.

Dina pasal katilu kitab Daniel, Sadrakh, Mesakh, jeung Abednego ngabéjaan ka Nebukadnesar yén maranéhna henteu merlukeun waktu tambahan, sabab maranéhna geus mantep ngeunaan naon anu kudu dipigawé ku maranéhna dina mangsa pangujian hukum Minggu. Kasatiaan maranéhna dimulyakeun nalika maranéhna leumpang dina tungku seuneu babarengan jeung Kristus, jeung amanat anu geus maranéhna tetepkeun saméméh pangujian téh dibabarkeun ka sakuliah dunya anu dipikawanoh dina mangsa harita ku sakumna para pajabat agung nu daratang anu nyaksian mujijat dina tungku seuneu éta.

Urang baris neraskeun ieu pamikiran dina tulisan salajengna.